

livcem. To pot, a ne druge, je izrečno odločil §. 10. „volilnega reda od leta 1868.“; če ni tako izrečno znamenovano v §. 13. volilnega reda od leta 1877., kaže vendar uže to, da tudi v Ljubljani volilne glasilnice volilcem razpošilja županstvo (magistrat), in da v §. 13 novega volitvenega reda stoji to, da volilna komisija glasilnice pošlje c. k. okrajnim glavarstvom v vsak okraj, da jih ona razpošilja na vse kraje svojega okraja, kajti volilna komisija iz Ljubljane ne more stoternim volivcem po deželi razpošiljati izkaznic in glasilnic. Organi za posamno razdelitev pa so dotični župani. Če se komu čudno zdi, da se mi tako zeló bojimo „der Liebe Mühen“ c. k. okrajnih glavarstev, naj bere zapisnike dež. zbornice 1878.

— Kakor kranjska, tako je tudi tirolska kmetijska družba se obrnila do dunajske družbe z vprašanjem: ali ne bi, kakor o svečanosti sreberne poroke Nj. veličanstva leta 1879., tako tudi pri poroki svetlega cesarjeviča Rudolfa prav bilo, da bi vse družbe kmetijske avstrijske skupno čestitale cesarjeviču? Družba kmetijska dunajska je odgovorila, da radostna pritrjuje temu predlogu in da bodo po takem vse družbe skupno poklonile cesarjeviču čestitko.

— (*Druga sôarea s plesom*) pri gospodu deželnem predsedniku bode 9. dne t. m., na katero je povabljen nad sto gostov, ki bodo gotovo doživeli zopet odličen večer.

— Današnji izborni ples v čitalnici bode, kakor slišimo, privabil obilo gostov. Vsaj je uže od nekedaj ime *Vodnikovo* bil magnet, ki vabi narodni svet v čitalnico.

— Gospica Ivana Föderl, ki je več tednov na Dunaji bivala zato, da je ogledala božično razstavo ženskih ročnih del in obiskovala dotično umeteljno šolo, se je zopet vrnila v Ljubljano nazaj in bode šola za učenke umetnih ženskih del 3. dne februarja zopet pričela.

— (*Novo poslopje za porotno sodišče v Ljubljani.*) Ministerstvo pravosodja je postavilo v proračun za leto 1881. tudi svoto 12.000 gold. za zidanje novega porotniškega poslopja v Ljubljani.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Naš današnji dopis z Dunaja nam daje pregled povoljnega politiškega stanja in zborovanja v zbornici poslancev. Naj o razpravi oderuške postave omenimo le še, da poleg viteza Schneida je izmed naših poslancev tudi govoril gosp. Pfeifer, a ne le samo proti svobodi oderuštvu, temuč tudi proti svobodi menjic; govornik je v govor svoj vplel marsikako zanimivo oderuško „historico“. Pomenljivo je vrh vsega pa še to, da v tem zborovanju si nikdo več ni upal zagovarjati svobode oderuške. „Welche Häutung der Liberalen nach einigenn Jahren!“ — pravi „Kärnt Volksb.“

— Zbornici poslancev je poslanec Oton Hausner izročil poročilo o poštnih hranilnicah (Post-Sparkassen) z nasvetom, naj bi vlada napravo takih hranilnic v predvarek vzela, katere oskrbujejo c. k. pošte. — Ker bi naprava poštnih hranilnic v našem cesarstvu bila čisto nova stvar, pa dobro osnovana gotovo jako dobrodejna ljudstvu, naj po „Reformi“ za zdaj kaj malega povemo o njih. — 19letne izkušnje na Angležkem, Laškem, Francozkem, v Belgiji, na Danskem in Holandskem in celó v nekaterih deželah zunaj Evrope so potrdile veliko korist poštnih hranilnic, katere ljudstvu

priliko ponujajo, male zneske in blizo svojega doma na obresti naložiti. Lansko leto je v vsi Avstriji bilo le 321 hranilnic, po takem na 68.700 ljudi le ena; ni čuda tedaj, da smo v tem daleč zadej za družimi državami in da Angležko 18krat, Italija 11krat, Danija 10krat, Švajca 8krat, Prusija 5krat, Francija 3krat prekosi v številu hranilnic Avstrijo, katera pa ima loterij, kjer ljudje denar zapravljajo, **3836!** Če pomislimo, da ima Avstrija dandanes 4088 pošt, si lahko mislimo, koliko malih hranilnic bi se dalo v vsaki deželi varčnim ljudem na roko dati. Da bi se s tako napravo veliko vlog vzelo hranilnicam, ni se bati, kajti malim — poštnim — hranilnicam bi dohajale le vloge malo premožnih ljudi. Se ve da osnova poštnih hranilnic bi se morala postaviti na trdno, zanesljivo stališče, da bi vložniki bili varni vsake škode. Vsakako je tedaj Hausnerjev predlog resnega prevdarka ravno na korist malopremožnim ljudem vreden.

— Cesar je uni teden sprejemal več kmečkih deputacij iz nemških dežel, ki so ga prišli pomoči prositi zaradi višjega zemljiškega davka po novi postavi. Obljubil jim je, svoji vladi naročiti, da skuša, kolikor postavno mogoče, olajšati breme kmetijsko.

— Socijalisti dunajski širijo svoje socijalistične pozive na zeló čuden način. Po ulicah mečejo orehe pred hiše. Kdor tak oreh pobere, ne najde v njem jedrca, ampak namesto njega košček papirja, na katerem je napisano vabilo „delavcem Avstrije“.

Iz Trsta. — Gosp. Andrej Perko, živinozdravnik v Gorici, je imenovan za c. k. deželnega živinozdravnika v Trstu.

Iz Zagreba. — Novine pišejo, da sta ban Pejačević in minister Tisza dogovorila se, da se Hrvatom po združenju Vojne Krajine dovoli 39 poslancev v Peštanskem zboru.

Ogersko. Iz Budapešta. — Pomenljiv je govor barona Sennyey-a v zboru Peštanskem; vela je v njem neka sapica, ki kaže, da ni nemogoče, da on dobi prej ali pozneje v roke krmilo vlade Ogerske. Ni davno, kar se je govorilo: Hohenwart v Avstriji, Sennyey pa na Ogerskem — pa se naredi mir med narodi.

Iz Rusije. — Rusi so dobili 24. t. m. veliko zmago v srednji Aziji. Po krvavem boju so istega dne pod generalom Skobelevim z naskokom osvojili si Geog-Tepe in Densil-Tepe ter so silno veliko priplenili in sovražnikov je padlo nebrojno. Zdaj Rusom nič ne brani osvojiti Merv in s tem so uže sosedje Afganistanu.

Iz Amerike. Wabasha Minn. — Obrist John Hittzon bil je mož, katerega je vsa Amerika imenovala „kralja živinoreje“. Danes pa je glavna govornica živinorejcev njegova smrt. Peljal se je z dvema ognjenima konjema na železnično postajo, kjer je hotel biti navzoč pri izvažanju njemu v rejo poslani živine. Baje sta se mu konja po poti splašila in vrgla starčka znak z voza, kajti eden njegovih delavcev našel ga je z zlomljenim tilnikom sredi ceste in uže mrtvega. Bil je čez šestdeset let star in uže pred veliko leti prišel iz Teksasa v Colorado, kjer se je pečal z živinorejo v največi meri. Tudi v stari domovini Teksas imel je zlo razširjeno živinorejo, katera je sedaj izročena njegovemu edinemu sinu Jesse J. Hittzonu, kateri bode vsled svojih zmožnosti tudi baje kmalu to, kar je bil njegov oče.

Popravek. V zadnjem listu „Novic“ na strani 28. v 12. vrsti od zgoraj namesti Trebelnu beri Trebelnem.